

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Sžo/52/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011200214                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.10.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ida Hanzelová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:1011200214.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Mgr. I. K., nar. XX.X.XXXX, N. proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-140/2010 zo dňa 20.12.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/23/2011-96 z 20. júna 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/23/2011 -96 z 20. júna 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného o potvrdení personálneho rozkazu Generálneho riaditeľa Kancelárie ministra vnútra SR č. 27 zo dňa 4.10.2010 o preložení žalobcu, zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent špecialista oddelenia koordinácie bezpečnosti a kontroly odboru ochrany utajovaných skutočností Kancelárie ministra vnútra SR, služobného úradu MV SR , na Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave III, služobného úradu KR PZ v Bratislave, a to podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ a o odvolaní žalobcu z doterajšej funkcie dňom 4.10.2010 podľa § 35 ods. 9 uvedeného zákona.

Krajský súd dôvodil tým, že v intenciách rozsudku NS SR sp. zn. 4Sžo/8/2012 z 18.4.2012 nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal oboch účastníkov a umožnil žalobcovi, aby sa k veci vyjadril a realizoval všetky svoje procesné práva stanovené ústavou i zákonom. Vzhľadom na to, že v opätovnom konaní nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo tvrdenia, ktoré by neboli posúdené a prejednané v pôvodnom rozsudku zo dňa 28.9.2011, nebol dôvod, aby súd 1. stupňa zmenil svoj právny názor na posudzované skutočnosti, ktorý vyslovil v skoršom rozsudku. Preto znovu rozhodol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. o zamietnutí žaloby, nakoľko po opätovnom preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzalo, boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu

neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v celom rozsahu poukázal na dôvody opísané v skoršom rozsudku z 28.9.2011, pre ktoré rozhodol o zamietnutí žaloby, ku ktorým nemal čo doplniť.

Z obsahu administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov súd zistil, že dňa 1.1.2010 vydal riaditeľ odboru ochrany utajovaných skutočností, sekcie informatiky, telekomunikácií a bezpečnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zoznam funkcií, podľa ktorých sa môžu oprávnené osoby oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, podľa ktorého na výkon funkcie staršieho referenta špecialistu oddelenia koordinácie, bezpečnosti a kontroly odboru ochrany utajovaných skutočností Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky, ktorú zastával žalobca, sa vyžaduje, aby bol policajt oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia „Tajné“. Dňa 25.8.2010 vydalo NBÚ podľa § 26 ods. 2 zák. č. 215/2004 Z.z. rozhodnutie č. SP-PB-280-54/2010-Ž-364, podľa, ktorého žalobcu nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu podľa § 14 ods. 1 uvedeného zákona, nakoľko uviedol nepravdivé údaje v bezpečnostnom dotazníku. Zároveň NBÚ týmto rozhodnutím podľa § 29 zák. č. 215/2004 zrušil žalobcovi platnosť osvedčenia č. PB -1650/2007-Ž zo dňa 29.10.2007 pre utajované skutočnosti stupňa utajenia „Dôverné“. Vzhľadom na uvedené vyhotovil dňa 28.9.2010 žalovaný záznam o zániku určenia oprávnenej osoby (žalobcu) oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami z dôvodu podľa § 41 ods. 1 písm. d) zák. č. 215/2004 Z.z. , na základe, ktorého prestal byť žalobca oprávnený oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia „Dôverné“.

Dňa 4.10.2010 vydal Generálny riaditeľ Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky personálny rozkaz č. 27, ktorým podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z.z. preložil dňom 5.10.2010 žalobcu na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III, služobného úradu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave a súčasne odvolal žalobcu dňom 4.10.2010 z doterajšej funkcie staršieho referenta špecialistu oddelenia koordinácie, bezpečnosti a kontroly odboru ochrany utajovaných skutočností Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu žalovaný rozhodnutím č. p.: SLV-PS-PK-140/2010 zo dňa 20.12.2010 zamietol a personálny rozkaz potvrdil z dôvodov, ktoré sa zhodujú s obsahom písomného vyjadrenia žalovaného k žalobe.

Podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z.z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože nie je oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami príslušného stupňa, ktorý sa vyžaduje na výkon doterajšej funkcie.

Podľa § 35 ods. 9 zák. č. 73/1998 Z.z. prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu sa vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením alebo vymenovaním do inej funkcie podľa § 33.

S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo súdu posúdiť, či skutočnosť, že žalobca podal odvolanie s odkladným účinkom proti rozhodnutiu NBÚ zo dňa 25.8.2010, mala za následok nezákonnosť personálneho rozkazu Generálneho riaditeľa Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 27 o preložení žalobcu, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného. Súd je toho názoru, že aj keď v čase vydania personálneho rozkazu o preložení nebolo rozhodnutie NBÚ o ukončení platnosti bezpečnostnej preverky žalobcu na stupeň utajenia „Dôverné“ a o bezpečnostnej nespoľahlivosti žalobcu právoplatné (vzhľadom na podanie odvolania s odkladným účinkom), bol žalovaný oprávnený postupovať podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z.z., pretože bez ohľadu na právoplatnosť vyššie uvedeného rozhodnutia NBÚ, žalobca ku dňu preloženia a odvolania z funkcie staršieho referenta špecialistu oddelenia koordinácie bezpečnosti a kontroly odboru ochrany utajovaných skutočností Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky nepochybne nebol oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia „Tajné“, ktorý sa na výkon tejto funkcie vyžadoval. Vyplyva to zo Zoznamu funkcií, pri ktorých výkone sa môžu oprávnené osoby oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, ktorý vydal riaditeľ odboru ochrany utajovaných skutočností, sekcie informatiky, telekomunikácií a bezpečnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky dňa 1.10.2010. Od nadobudnutia účinnosti tohto dokumentu preto žalovaný mohol vo vzťahu k žalobcovi postupovať podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z. z.. Aj keby žalobca v odvolacom konaní na NBÚ uspel a jeho osvedčenie č. PB-1650 /2007 -Ž zo dňa 29.10.2007 na stupeň utajenia

„dôverné“ by z akýchkoľvek dôvodov zostalo v platnosti, nemalo by to vplyv na spomenutú skutočnosť, že žalobca nebol oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia „tajné“, ktorý sa od 1.1.2010 vyžadoval na výkon funkcie, ktorú zastával pred preložením. Preto je súd toho názoru, že postup žalovaného podľa § 35 ods. 1 písm. h) zák. č. 73/1998 Z. z. bol za danej situácie v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave dospel po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli v súlade so zákonom.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že vecne príslušný odvolací orgán NBÚ vo veci nerozhodol, hoci jeho odvolanie má odkladný účinok, rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, preto rozkaz generálneho riaditeľa o jeho preradení na Okresné riaditeľstvo policajného zboru Bratislava III je nezákonný. Žalobca žiadal zrušenie personálneho rozkazu zo dňa 9. 10. 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu tak, ako boli uvedené v napadnutom rozsudku s poukazom na dôvody uvedené aj v rozsudku z 28. 9. 2011. Žalobca naďalej mylne domnieva, že dôvodom personálneho opatrenia bola skutočnosť, že NBÚ vydal rozhodnutie o zrušení platnosti jeho osvedčenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupni utajenia „Dôverné“. Skutočnosťou však je, že žalobca nedisponuje osvedčením na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami na vyšší stupeň utajenia („tajné“), ktoré je podmienkou výkonu tej funkcie, ktorú pred vydaním personálneho rozkazu zastával a, ktorý bol vydaný práve z dôvodu, že nespĺňal stanovenú podmienku stupňa bezpečnostnej previerky. Ani právoplatné ukončenie konania NBÚ po zrušení bezpečnostnej previerky žalobcu na stupeň utajenia „dôverné“ by preto nebolo spôsobilé zmeniť skutkový dôvod personálneho opatrenia, keďže rozhodovanie NBÚ nesmerovalo k posudzovaniu požadovaného vyššieho stupňa bezpečnostnej previerky pre výkon funkcie.

Ďalšie skutkové dôvody odvolania žalobcu uvedené aj proti dôvodom rozsudku krajského súdu z 28. 9. 2011 nie sú právne významné pre právne posúdenie veci a preto sa nimi odvolací súd nezaoberal. Uvedené dôvody boli len popisom výkonu doterajšej služby žalobcu, pričom obsahovali námietky proti výkonu právomoci nadriadených a proti zmene stupňa požadovanej bezpečnostnej previerky v príslušnom predpise, ktoré skutočnosti nie je odvolací súd oprávnený posudzovať.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.